

Bruselj, 29. november 2024
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0439(COD)

15916/1/24
REV 1

LIMITE

COPEN 499
DROIPEN 242
MIGR 422
COSI 212
COMIX 466
JAI 1703
CODEC 2175

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. predh. dok.:	ST 15915/24 + ADD 1
Št. dok. Kom.:	ST 16149/23 + COR 1 + COR 2
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi minimalnih pravil za preprečevanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji in boj proti njej ter o nadomestitvi Direktive Sveta 2002/90/ES in Okvirnega sklepa Sveta 2002/946 PNZ – splošni pristop

Uvod

Komisija je 28. novembra 2023 predložila Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi minimalnih pravil za preprečevanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji in boj proti njej ter o nadomestitvi Direktive Sveta 2002/90/ES in Okvirnega sklepa Sveta 2002/946 PNZ (ST 16149/23 + COR 1 + COR 2).

Predlog temelji na členu 83(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Delovna skupina za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (COPEN) je predlog preučila v času španskega, belgijskega in madžarskega predsedovanja. Besedilo, oblikovano na podlagi teh sej, je navedeno v prilogi.

Glavni odgovorni odbor v Evropskem parlamentu je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE). Za poročevalko je bila imenovana Birgit Sippel. Poročilo še ni bilo predloženo.

Mešani odbor in Coreper sta 27. novembra 2024 razpravljala o glavnih vprašanjih, navedenih v nadaljevanju. Velika večina delegacij je navedla, da bi lahko podprle rešitev za ta vprašanja, ki je bila predlagana in je navedena v prilogi.

Svetovalci za PNZ so 28. novembra 2024 v besedilo člena 11(3) in (4) ter ustrezne uvodne izjave 16 vnesli še zadnje podrobnosti: spremembe so označene v prilogi.

Glavna vprašanja

(1) Humanitarna klavzula (uvodna izjava 7 v povezavi s členom 3)

Vprašanje humanitarne klavzule se nanaša na možnost, da se določena pomoč državljanom tretjih držav pri vstopu v Evropsko unijo, tranzitu ali prebivanju v njej – predvsem pomoč ožjim družinskim članom ali podpora za zagotavljanje osnovnih človeških potreb – ne bi smela šteti za kaznivo dejanje tihotapljenja migrantov.

Komisija je v svojem predlogu direktive navedla, da se klavzula vključi v uvodno izjavo, tako da se države članice same odločijo, kako jo bodo obravnavale. Vendar so nekatere države članice med obravnavo v delovni skupini predlagale, da se klavzula prestavi v operativni del.

Poleg vprašanja, ali bi bilo treba vprašanje humanitarne klavzule obravnavati v uvodnih izjavah ali v izvedbenem delu, so se stališča delegacij razlikovala tudi glede natančne ubeseditve klavzule.

Po temeljiti preučitvi argumentov, predstavljenih med enoletnimi pogajanja, in ob upoštevanju razprav na nedavnih srečanjih se zdi primerno, da se vprašanje humanitarne klavzule obravnava v uvodni izjavi (glej uvodno izjavo 7 na strani 8).

To besedilo je treba brati ob upoštevanju uvodne izjave 6a, v kateri je poudarjeno, da je ta direktiva instrument minimalne harmonizacije: Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo zakonodajo, ki zagotavlja inkriminacijo, ki je širša od tiste, ki je določena v tej direktivi.

(2) Kazni za pravne osebe (člen 8, odstavek 3)

Na zahtevo nekaterih delegacij je bila v besedilo vključena uvodna izjava 13aa, v člen 8 pa je bil dodan odstavek 5. Ti novi besedili obravnavata poseben položaj držav, za katere se ne uporabljajo drugi instrumenti kazenskega prava EU in ki v skladu s svojim nacionalnim pravom ne določajo zneska kazenskih ali nekazenskih denarnih kazni za pravne osebe sorazmerno s težo kaznivega dejanja, ki ga je storila fizična oseba, temveč uporabljajo druga merila, vključno z merilom, ki temelji na pomanjkanju organizacijskih struktur in zaščitnih ukrepov ali drugih pomanjkljivosti v organizaciji pravne osebe.

Sklep

Odbor stalnih predstavnikov naj zato:

- (a) potrdi dogovor o besedilu splošnega pristopa iz priloge k temu dopisu in
- (b) priporoči Svetu, da doseže dogovor o splošnem pristopu glede tega besedila, ki bo mandat za pogajanja z Evropskim parlamentom.

PREOBLIKOVANO BESEDILO PREDSEDSTVA¹

Osnutek

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi minimalnih pravil za preprečevanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji in boj proti njej ter o nadomestitvi Direktive Sveta 2002/90/ES in Okvirnega sklepa Sveta 2002/946 PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, ob upoštevanju naslednjega:

¹ Dodatno besedilo glede na osnutek v dokumentu 15916/24 INIT je označeno s **krepkim in podčrtanim tiskom**. Dodatno besedilo, predlagano prej, je označeno le s **krepkim tiskom**. Črtani deli so označeni z [...].

² UL C , , str. . .

³ UL C , , str. .

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kazniva dejanja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji so kriminalne dejavnosti, ki z namenom kovanja visokih dobičkov ogrožajo človeška življenja in ne spoštujejo človekovega dostojanstva ter spodbujajo temeljne pravice. Te kriminalne dejavnosti prispevajo k nedovoljenim migracijam in s tem spodbujajo cilje Unije na področju upravljanja migracij. So predvsem posledica naraščajočega povpraševanja in visokih dobičkov, ki jih z njimi ustvarijo hudodelske združbe. Preprečevanje teh kaznivih dejanj in boj proti njim sta še naprej prioriteta Unije.
- (2) Direktiva 2002/90/ES⁴ in Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ⁵ tvorita pravni okvir Unije za preprečevanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju državljanov tretjih držav. Ta pravni okvir določa skupno opredelitev kaznivih dejanj pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju ter vzpostavlja kazenski okvir za sankcioniranje tovrstnih kaznivih dejanj. Da bi se obravnavali novi trendi in dodatno povečala učinkovitost okvira Unije za preprečevanje teh kaznivih dejanj in boj proti njim, je treba obstoječi pravni okvir posodobiti.

⁴ Direktiva Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>).

⁵ Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ z dne 28. novembra 2002 o krepitvi kazenskega okvirja na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj).

- (3) Evropski svet je v sklepih z dne 9. februarja 2023 potrdil, da je treba okrepiti ukrepe Unije za preprečevanje nedovoljenih migracij in smrtnih žrtev, predvsem z okrepitevijo sodelovanja z državami izvora in tranzita ter z zagotavljanjem tesnejšega sodelovanja med državami članicami ter z Europolom, Frontexom in Eurojustom. Prenovljeni akcijski načrt za boj proti tihotapljenju migrantov (2021–2025) določa odziv politike na tihotapljenje migrantov kot bistveni del celovitega pristopa k migracijam, ki je določen v novem paktu o migracijah in azilu. V navedenem načrtu so določeni ukrepi na štirih prednostnih področjih: okrepitev sodelovanja s partnerskimi državami in mednarodnimi organizacijami, sankcioniranje tihotapcev migrantov in preprečevanje izkoriščanja migrantov, krepitev sodelovanja organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter pravosodnih organov in podpiranje njihovega dela ter povečanje zbirke znanja.
- (4) Pomoč pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju je pojav, ki presega nacionalne okvire, zato bi morali ukrepi, ki se sprejmejo na ravni Unije in nacionalni ravni, odražati njeno mednarodno razsežnost. Ukrepi Unije in nacionalni ukrepi bi zato morali upoštevati mednarodne zaveze Unije in njenih držav članic, med drugim v zvezi s Protokolom proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju, Mednarodno konvencijo o iskanju in reševanju na morju, Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah ter delo Urada Združenih narodov za droge in kriminal.
- Nobena določba te direktive ne bi smela vplivati na pravice, obveznosti in odgovornosti držav članic in posameznikov glede zagotavljanja pomoči državljanom tretjih držav iz humanitarnih razlogov ali z namenom zadovoljevanja njihovih osnovnih človeških potreb v skladu z veljavnim mednarodnim pravom, vključno z mednarodnim pravom o človekovih pravicah in še posebej, kjer je to primerno, Konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951, kot je bila spremenjena s Protokolom iz New Yorka iz leta 1967, Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, ter v skladu s pravnimi obveznostmi. Ta pomoč lahko vključuje tudi pravno, jezikovno ali socialno svetovanje ali podporo.**

- (5) Ob upoštevanju razvoja dejavnosti, katerih namen je pomoč pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji, ter pravnih obveznosti Unije in držav članic po mednarodnem pravu bi bilo treba opredelitev kaznivih dejanj v vseh državah članicah še bolj približati, da bi celovito zajemala zadevna ravnanja.
- (6) V skladu z načeloma zakonitosti in sorazmernosti kazenskega prava ter za obravnavanje kriminalnih dejavnosti, ki z namenom kovanja dobička ogrožajo človeška življenja in ne spoštujejo človekovega dostojanstva, je treba za boj proti tem kaznivim ravnanjem natančno in podrobno opredeliti kazniva dejanja. Pomoč pri nedovoljenem vstopu, tranzitu ali prebivanju v Uniji bi morala biti kaznivo dejanje **vsaj** v primeru, če obstaja povezava z dejansko ali obljubljeno finančno ali materialno koristjo. **To ne posega v način, na katerega države članice v svojem nacionalnem pravu obravnavajo ravnanje, namenjeno zagotavljanju pomoči, pri katerem dejanska ali obljubljena finančna ali materialna korist ni sestavni del kaznivega dejanja.**

[...]

- (6a) Ta direktiva je instrument minimalne harmonizacije. Zato lahko države članice zaradi povečanja učinkovitosti boja proti tihotapcem migrantov sprejmejo ali ohranijo zakonodajo, ki zagotavlja širšo inkriminacijo, kot je določena v tej direktivi. Države članice bi morale zagotoviti, da namerna pomoč državljanu tretje države pri vstopu na ozemlje katere koli države članice, tranzitu čez njeno ozemlje ali prebivanju na njenem ozemlju v nasprotju z ustreznim pravom Unije ali zakonodajo zadevne države članice o vstopu, tranzitu in prebivanju državljanov tretjih držav predstavlja kaznivo dejanje vsaj takrat, kadar oseba, ki izvaja ravnanje, neposredno ali posredno zahteva, prejme ali sprejme finančno ali materialno korist ali obljubo zanjo oziroma ravna z namenom pridobitve take koristi. Ker pa je ta direktiva instrument minimalne harmonizacije, lahko države članice takšno ravnanje opredelijo kot kaznivo dejanje, tudi če ne obstaja finančna ali druga materialna korist.**
- (7) Nobena določba te direktive se ne bi smela razumeti kot zahteva po inkriminaciji zagotavljanja pomoči tesnim družinskim članom na eni strani ter humanitarne pomoči ali podpore osnovnim človeškim potrebam, ki se zagotovi državljanom tretjih držav v skladu z veljavnim nacionalnim ali mednarodnim pravnim okvirom, na drugi strani.**

[...]

- (7a) **Brez poseganja v pravila nacionalnega prava v zvezi z nedovoljenim vstopom na ozemlje zadevne države članice** državljani tretjih držav ne bi smeli postati kazensko odgovorni **zgolj** zato, ker so bili predmet kaznivega dejanja **zagotavljanja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu ali prebivanju na ozemlju katere koli države članice.**
- (8) Učinek pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju sega prek meja države članice nedovoljenega vstopa. Minimalna pravila v zvezi z opredelitvijo kaznivih dejanj bi morala zajemati ravnanja, ki potekajo na ozemlju katere koli države članice, da se državam članicam, ki niso države članice nedovoljenega vstopa, omogoči ukrepanje v zvezi s takimi kaznivimi dejanji, če zadevne države članice vzpostavijo svojo pristojnost za ta kazniva dejanja.
- (9) Razlikovati je treba med kaznivim dejanjem pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji ter kvalificiranimi oblikami kaznivega dejanja, ki posameznikom in družbi povzročajo večjo škodo. Pri višini kazni bi bilo treba upoštevati večjo socialno občutljivost v zvezi z ravnanji, ki imajo težje in bolj škodljive posledice, zato bi bilo treba kvalificirane oblike kaznivega dejanja sankcionirati s strožjimi kazenskimi sankcijami.
- (10) Države članice bi morale to direktivo uporabljati popolnoma v skladu s Konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951, kot je bila spremenjena s Protokolom iz New Yorka iz leta 1967, obveznostmi v zvezi z dostopom do mednarodne zaščite, predvsem načelom nevračanja, in temeljnimi pravicami.
- (11) Kazni za kazniva dejanja bi morale biti učinkovite, odvračilne in sorazmerne. V ta namen bi bilo treba za fizične osebe določiti najnižje ravni najvišje predpisane kazni zapora. Dodatni ukrepi so pogosto učinkoviti in bi zato morali biti na voljo tudi v kazenskih postopkih.

[...]⁶[...]

- (11a) Najvišje kazni zapora, določene za kazniva dejanja iz te direktive, ki so jih storile fizične osebe, bi se morale uporabljati vsaj za najhujše oblike teh kaznivih dejanj. Kazensko pravo vseh držav članic vključuje določbe o povzročitvi smrti, hujšem telesnem napadu in napadu na organ kazenskega pregona ali drugih kaznivih dejanjih, pri katerih je uporaba hudega nasilja del kaznivega dejanja, bodisi naklepno bodisi iz hude malomarnosti. Države članice bi morale imeti možnost, da te splošne določbe, vključno z določbami o obteževalnih okoliščinah, uporabijo pri prenosu določb te direktive v zvezi s kaznivimi dejanji, ki povzročijo smrt osebe, ne glede na to, ali so bila storjena naklepno ali iz hude malomarnosti.**

⁶ [...]

- (11b) **Kadar ta direktiva določa, da nezakonito ravnanje predstavlja kaznivo dejanje le, če je storjeno naklepno in z resnim ogrožanjem življenja državljana tretje države povzroči njegovo smrt, bi bilo treba pojem „naklep“ razlagati v skladu z nacionalnim pravom in ob upoštevanju ustrezne sodne prakse Sodišča Evropske unije. Nobena določba te direktive se ne bi smela razumeti kot zahteva po objektivni odgovornosti za kakršne koli posledice, ki izhajajo iz dejavnosti, ki so v tej direktivi opredeljene kot kazniva dejanja.**
- (12) [...]

- (13) Kadar tako določa nacionalno pravo, bi morale biti pravne osebe kazensko odgovorne za pomoč pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji. Države članice, katerih nacionalno pravo ne določa kazenske odgovornosti pravnih oseb, bi morale zagotoviti, da njihovi sistemi upravnih sankcij zagotavljajo učinkovite, odvračilne in sorazmerne vrste in višine sankcij, kot so določene v tej direktivi, da bi se dosegli njeni cilji. Takšne sankcije bi morali spremljati dodatni ukrepi. [...] **Da bi zagotovili učinkovitost, odvračilnost in sorazmernost naložene sankcije, bi bilo treba upoštevati težo ravnanja ter individualne, finančne in druge okoliščine zadevnih pravnih oseb. Države članice bi morale imeti možnost, da določijo najvišje ravni denarnih kazni bodisi kot odstotek skupnega prometa zadevne pravne osebe na svetovnem trgu bodisi v fiksnih zneskih. Države članice bi se morale pri prenosu te direktive odločiti, katero od teh dveh možnosti bodo uporabile.**
- (13aa) **Ker pa ta direktiva predstavlja nadgraditev schengenskega pravnega reda, bi bilo treba upoštevati poseben položaj tistih držav članic, za katere se ne uporabljajo drugi instrumenti kazenskega prava EU in ki v skladu s svojim nacionalnim pravom ne določajo zneska kazenskih ali nekazenskih denarnih kazni za pravne osebe sorazmerno s težo kaznivega dejanja, ki ga je storila fizična oseba, temveč uporabljajo druga merila, vključno z merilom, ki temelji na pomanjkanju organizacijskih struktur in zaščitnih ukrepov ali drugih pomanjkljivosti v organizaciji pravne osebe. Če je nujno ohraniti skladnost nacionalnega sistema kazni za pravne osebe, bi morale te države članice imeti možnost, da določijo najvišji znesek denarnih kazni za pravne osebe na ravni, ki je združljiva z njihovim nacionalnim sistemom, pod pogojem, da je zato raven kazni, ki se uporabljajo za pravne osebe, skladna s tisto, ki je v nacionalnem pravu določena za kazniva dejanja primerljive teže, ter da so kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne.**

- (13a) Kadar se države članice v zvezi z določitvijo denarnih kazni, ki se naložijo pravnim osebam, odločijo za uveljavitev merila skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu, bi se morale odločiti, ali bodo izračunale skupni promet na podlagi poslovnega leta pred letom, v katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje, ali na podlagi poslovnega leta pred letom, v katerem je bila sprejeta odločitev o denarni kazni. Države članice bi morale tudi razmisliti o vzpostavitvi pravil za primere, ko zneska denarne kazni ni mogoče določiti na podlagi skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom, v katerem je bilo storjeno kaznivo dejanje ali v poslovnem letu pred letom, v katerem je bila sprejeta odločitev o denarni kazni. V takih primerih bi države članice morale imeti možnost, da upoštevajo druga merila, kot je skupni promet na svetovnem trgu v drugem poslovnem letu. Kadar ta pravila vključujejo določitev fiksnih zneskov denarnih kazni, ne bi smelo biti nujno, da najvišje ravni teh zneskov dosežejo ravni, ki so v tej direktivi določene kot minimalna zahteva za najvišjo raven denarnih kazni, določenih v fiksnem znesku.
- (13b) Kadar se države članice odločijo za najvišjo raven denarnih kazni, določeno v fiksnih zneskih, bi morale biti te ravni določene v nacionalnem pravu. Najvišje ravni teh denarnih kazni bi se morale uporabljati za najhujše oblike kaznivih dejanj, opredeljenih v tej direktivi, ki jih storijo finančno močne pravne osebe. Države članice bi morale imeti možnost sprejeti odločitev glede metode izračuna teh najvišjih ravni denarnih kazni, vključno s posebnimi pogoji zanje. Države članice so pozvane, da redno preverjajo ravni denarnih kazni, določene v fiksnih zneskih, glede na stopnje inflacije in druga nihanja denarne vrednosti v skladu s postopki, določenimi v njihovem nacionalnem pravu. Države članice, katerih valuta ni euro, bi morale določiti najvišje ravni denarnih kazni v svoji valuti, ki ustrezajo ravnem, določenim v tej direktivi v eurih na dan začetka njene veljavnosti. Zadevne države članice so pozvane, naj ravni denarnih kazni redno preverjajo tudi glede na gibanje deviznega tečaja.

- (13c) **Določitev najvišjih ravni denarnih kazni ne posega v diskrecijsko pravico sodnikov ali sodišč v kazenskih postopkih, da v posameznih primerih naložijo ustrezne sankcije. Ker ta direktiva ne določa najnižjih ravni denarnih kazni, bi morali sodniki ali sodišča v vsakem primeru naložiti ustrezne sankcije ob upoštevanju individualnih, finančnih in drugih okoliščin zadevne pravne osebe ter teže ravnanja.**
- (14) **Pojem obteževalnih okoliščin bi bilo treba razumeti bodisi kot dejstva, ki sodniku omogočajo, da za isto kaznivo dejanje izreče višjo kazen, kot se običajno izreče brez teh dejstev, bodisi kot možnost skupnega obravnavanja več kaznivih dejanj, da se zviša raven sankcije. [...] Zato države članice ne bi smele biti obvezane, da določijo posebne obteževalne okoliščine, kadar so v nacionalnem pravu že določena ločena kazniva dejanja, ali splošno možnost, da nacionalna sodišča pretehtajo vse ustrezne obteževalne okoliščine, kar lahko privede do strožjih kazni.**
- [...]
- (14a) **Do instrumentalizacije lahko pride, kadar tretja država ali sovražni nedržavni akter spodbuja ali olajšuje gibanje državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva na zunanje meje Unije ali v državo članico, pri čemer taka dejanja kažejo na naklep tretje države ali sovražnega nedržavnega akterja, da destabilizira Unijo ali državo članico, in kadar bi taka dejanja lahko ogrozila temeljne funkcije države članice, vključno z vzdrževanjem javnega reda in miru ali zagotavljanjem nacionalne varnosti.**

- (14b) Primeri, v katerih so nedržavni akterji vpleteni v organizirani kriminal, predvsem tihotapljenje, se ne bi smeli šteti za instrumentalizacijo migrantov, kadar cilj ni destabilizirati Unijo ali državo članico.
- (14c) Humanitarna pomoč se ne bi smela šteti za instrumentalizacijo migrantov, kadar cilj ni destabilizirati Unijo ali državo članico.
- (14d) Za Ciper Uredba Sveta (ES) št. 866/2004⁷ določa posebna pravila, ki se uporabljajo za črto med območji Republike Ciper, ki so pod dejanskim nadzorom Vlade Republike Ciper, in tistimi območji, ki niso pod njenim dejanskim nadzorom. Primere, v katerih tretja država ali sovražni nedržavni akter spodbuja ali olajšuje gibanje državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, da bi prečkali črto, čeprav slednja ne predstavlja zunanje meje, bi bilo treba šteti za instrumentalizacijo, če so prisotni vsi drugi elementi instrumentalizacije.

⁷ Uredba Sveta (ES) št. 866/2004 z dne 29. aprila 2004 o režimu na podlagi člena 2 Protokola št. 10 k Aktu o pristopu (UL L 161, 30.4.2004, str. 128–143).

[...]

- (15) Približevanje in učinkovitost naloženih ravni sankcij v praksi bi bilo treba spodbujati tudi s skupnimi olajševalnimi okoliščinami, ki odražajo prispevek fizičnih ali pravnih oseb, ki so storile kaznivo dejanje iz te direktive in sodelujejo s pristojnimi nacionalnimi organi pri preiskovanju ali odkrivanju takega kaznivega dejanja. **V vsakem primeru bi sodnik ali sodišče moralo ohraniti diskrecijsko pravico pri odločanju, ali bo izreklo manj strogo sankcijo, ob upoštevanju specifičnih okoliščin vsakega posameznega primera.**

- (16) Države članice bi morale določiti pravila o zastaralnih rokih, ki bi jim omogočali učinkovit boj proti kaznivim dejanjem iz te direktive, brez poseganja v nacionalna pravila, ki ne določajo zastaralnih rokov za preiskavo, pregon in izvrševanje. **Poleg tega lahko države članice na podlagi te direktive v skladu s svojimi nacionalnimi pravnimi sistemi določijo zastaralne roke za izvrševanje kazni, izrečenih po pravnomočni obsodbi, bodisi na podlagi dejansko izrečene kazni bodisi na podlagi najvišje kazni, predvidene za kaznivo dejanje. V skladu s tem ta direktiva določa ustrezne zastaralne roke za vsako od teh možnosti. Praviloma bi moral za začetek zastaralnega roka veljati trenutek, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno. Ker pa ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice v svoji nacionalni zakonodaji določijo, da zastaralni rok začne teči pozneje, na primer v trenutku odkritja kaznivega dejanja, pod pogojem, da je tak trenutek jasno opredeljen v skladu z nacionalnim pravom. Kadar se jim dovoli, da v skladu s to direktivo določijo krajše zastaralne roke, pod pogojem, da se lahko rok v primeru določenih dejanj prekine ali začasno preneha teči, se lahko taka dejanja opredelijo v skladu s pravnim sistemom posamezne države članice.**
- (17) Za boj proti pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji je izjemno pomembno zagotoviti učinkovit odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in predmetov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivih dejanj, vključno z na primer čolni, motorji ter drugimi sestavnimi deli čolnov in vozil. V ta namen bi bilo treba v celoti izkoristiti obstoječe instrumente o začasnem zavarovanju in odvzemu premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, na primer Direktivo **2024/1260/EU** Evropskega parlamenta in Sveta⁸.

⁸ Direktiva (EU) 2024/1260 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o povrnitvi in odvzemu premoženja (UL L 2024/1260, 2.5.2024).

- (18) Ob upoštevanju čezmejne narave kaznivih dejanj iz te direktive, mobilnosti storilcev nezakonitih ravnanj in možnosti čezmejnih preiskav je treba določiti pravila o vzpostavitvi pristojnosti držav članic za učinkovit boj proti takemu ravnanju. Nedovoljeni tranzit ali prebivanje, ki v celoti ali delno poteka **čez ozemlje** oziroma na ozemlju posamezne države članice, bi moralo tej državi članici, ki ni država članica prvega nedovoljenega vstopa, omogočiti, da vzpostavi svojo pristojnost. Teža in čezmejna narava kaznivih dejanj iz te direktive zahtevata, da se vzpostavi pristojnost [...] **v zvezi s fizičnimi osebami**, ki so državljani zadevne države članice. **Iz istih razlogov bi morale države članice vzpostaviti svojo pristojnost za kazniva dejanja, storjena na zrakoplovih ali ladjah, ki so v registrirani v državi članici oziroma ki plujejo pod njeno zastavo. Poleg tega bi morale države članice imeti možnost, da razširijo svojo pristojnost na kazniva dejanja, ki so bila storjena zunaj njihovega ozemlja [...] s strani državljanov tretjih držav, ki običajno prebivajo na njihovem [...] ozemlju [...], in s strani pravnih oseb [...], kadar imajo te sedež v zadevni državi članici ali v zvezi s katero koli poslovno dejavnostjo, ki se v celoti ali delno opravlja na ozemlju te države članice. [...] Države članice, vključno s tistimi, ki niso države članice prvega nedovoljenega vstopa, bi morale imeti možnost, da vzpostavijo svojo pristojnost v zvezi s kaznivimi dejanji iz te direktive, kadar je bilo ravnanje storjeno zunaj njihovega ozemlja in [...] je njegov cilj [...] nedovojeni vstop [...] ali tranzit [...] državljanov tretjih držav, ki so predmet takega kaznivega dejanja, v zadevni državi članici.**
- (19) Kadar se državljanu tretje države zagotovi pomoč z namenom vstopa na ozemlje države članice, lahko zadevne države članice vzpostavijo svojo pristojnost tudi v zvezi s poskusom pomoči, čeprav državljan tretje države ni vstopil na njihovo ozemlje. [...]

- (19a) **Države članice se spodbuja, da inkriminirajo tihotapljenje migrantov ne glede na to, kje je bilo kaznivo dejanje storjeno, in razmislijo o vzpostavitvi svoje pristojnosti v zvezi s tihotapljenjem migrantov zunaj svojega ozemlja, ki bi presegala minimalna pravila iz te direktive, v skladu z mednarodnim pravom.**
- (20) Kadar kaznivo dejanje spada v pristojnost več kot ene države članice, bi morale zadevne države članice skupaj določiti, katera država članica je najprimernejša za pregon. Kadar se pristojni organi zadevnih držav članic po sodelovanju ali neposrednem posvetovanju na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ⁹ odločijo, da bodo s prenosom kazenskega postopka ta postopek centralizirali v eni sami državi članici, [...] bi bilo treba za tak prenos uporabiti Uredbo (EU) **2024/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o prenosu postopkov v kazenskih zadevah** .../... [sprejeta, a še ne podpisana]¹⁰. V ta namen bi bilo treba ustrezno upoštevati relevantna merila iz člena 5 navedene uredbe. Prednost in teža takih meril bi morala temeljiti na dejstvih in vsebini vsake posamezne zadeve.
- (21) Za boj proti pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji bi bilo treba uporabljati mehanizme kazenskega pravosodja in preventivne mehanizme. S preprečevanjem kaznivih dejanj iz te direktive bi se morala zmanjšati stopnja odziva kazenskega pravosodja, to pa bi imelo širše koristi pri zmanjševanju kriminala. **Preprečevanje** [...] bi moralo biti namenjeno ozaveščanju javnosti in vključevati **ustrezne ukrepe, kot so** informacijske kampanje, raziskovalni in izobraževalni programi, **ob upoštevanju nacionalnih pristojnosti in nacionalnega prava**. Te bi bilo treba izvajati v sodelovanju z drugimi državami članicami, ustreznimi agencijami Unije in tretjimi državami.

⁹ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

¹⁰ Besedilo je bilo sprejeto 5. novembra, podpisano pa je bilo 27. novembra. Uredba bo objavljena in njena številka bo znana verjetno v decembru.

- (22) Nacionalni organi, ki odkrivajo, preiskujejo in preganjajo kazniva dejanja iz te direktive ali o njih razsojajo, ne morejo učinkovito preprečevati in kaznovati teh kaznivih dejanj brez zadostnih virov in izvršilnih pooblastil. Natančneje, pomanjkanje virov lahko organom prepreči sprejemanje ukrepov ali omeji njihove ukrepe izvrševanja, zaradi česar se kršitelji izognejo odgovornosti ali pa se jim naložijo kazni, ki ne ustrezajo teži kaznivega dejanja. Zato bi bilo treba določiti minimalna merila glede virov in izvršilnih pooblastil.
- (23) Učinkovito delovanje verige izvrševanja je odvisno od vrste strokovnih znanj in spretnosti. Zaradi kompleksnosti izzivov, ki jih predstavlja pomoč pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji, ter narave takih kaznivih dejanj so potrebni multidisciplinarni pristop, visoka raven pravnega znanja, tehničnega strokovnega znanja in finančne podpore ter visoka raven usposabljanja in specializacije v vseh ustreznih pristojnih organih. Države članice bi morale zagotoviti usposabljanje, ki je primerno nalogam tistih, ki odkrivajo, preiskujejo in preganjajo kazniva dejanja v zvezi s pomočjo pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji oziroma o njih razsojajo.
- (24) Za zagotovitev uspešnega izvrševanja bi morale države članice **pristojnim organom** dati na voljo učinkovita preiskovalna orodja za kazniva dejanja iz te direktive, na primer tista, ki so v njihovem nacionalnem pravu [...] **na voljo** za boj proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim **kaznivim dejanjem** [...]. **Ta orodja bi lahko vključevala** [...] prestrezanje komunikacij, tajno opazovanje, vključno z elektronskim nadzorom, nadzor nad bančnimi računi in druga orodja za finančne preiskave. **Ta** [...] orodja bi bilo treba **uporabljati** [...] v skladu z načelom sorazmernosti in ob doslednem spoštovanju Listine [...]. V skladu z nacionalnim pravom bi morala biti uporaba teh preiskovalnih orodij upravičena z naravo in težo preiskovanih kaznivih dejanj. Pravico do varstva osebnih podatkov bi bilo treba spoštovati.

- (25) [...] ¹¹[...]
- (26) Za učinkovito obravnavo pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji morajo pristojni organi v državah članicah zbirati točne [...] podatke o obsegu in trendih glede kaznivih dejanj iz te direktive [...]. Države članice bi morale zbirati **vsaj** ustrezne **obstoječe** statistične podatke o takih kaznivih dejanjih, **ki so na voljo na centralni ravni**, in jih sporočati Komisiji. Komisija bi morala redno ocenjevati in objavljati rezultate na podlagi podatkov, ki jih posredujejo države članice. Države članice bi morale tudi redno zbirati in razširjati **obstoječe** statistične podatke in informacije o uporabi te direktive, da se omogoči spremljanje njenega izvajanja. Statistični podatki in informacije bi morali biti [...] zbrani na podlagi skupnih minimalnih standardov.
- (27) Ker cilja te direktive, in sicer določitev minimalnih pravil za preprečevanje pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju v Uniji ter boj proti njej, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se torej zaradi obsega in učinka ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev navedenega cilja.

¹¹ [...]

- (28) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, predvsem spoštovanje in varstvo človekovega dostojanstva, pravico do osebne celovitosti, prepoved mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, pravico do svobode in varnosti, pravice otroka, svobodo združevanja, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni ter prepoved ponovnega sojenja o isti stvari.
- (29) Namen te direktive je spremeniti in razširiti določbe Direktive 2002/90/ES in Okvirnega sklepa 2002/946/PNZ. Ker so potrebne obsežne spremembe, bi morala biti zaradi večje jasnosti Direktiva 2002/90/ES in Okvirni sklep 2002/946/PNZ v celoti nadomeščena za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča.
- (30) Ta direktiva ne posega v uporabo Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹² ter sporazuma o izstopu med EU in Združenim kraljestvom¹³.
- (31) Irska sodeluje pri tej direktivi v skladu s členom 5(1) Protokola št. 19 o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES¹⁴.

¹² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

¹³ Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (2019/C 384 I/01) (UL C 384 I, 12.11.2019, str. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019\(3\)/oj](http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2019(3)/oj)).

¹⁴ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

- (32) V skladu s členoma 1 in 2 [...] Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v tej državi ne uporablja. Ker ta direktiva nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska [...]v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to direktivo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (33) Ta direktiva za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁵, ki spadajo na področje iz člena 1, točka E, [...] Sklepa Sveta 1999/437/ES¹⁶.

¹⁵ UL L 176, 10.7.1999, str. 36,

ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj).

¹⁶ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

- (34) Ta direktiva za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁷, ki spadajo na področje iz člena 1, točka E, [...] Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES¹⁸.
- (35) Ta direktiva za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁹, ki spadajo na področje iz člena 1, točka E, [...] Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU²⁰.

¹⁷ UL 53, 27.2.2008, str. 52.

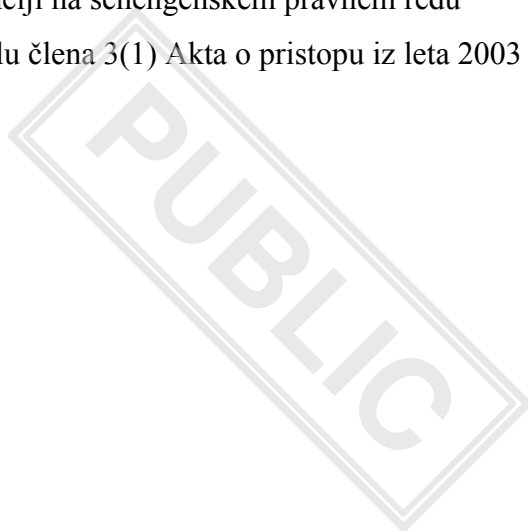
¹⁸ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹⁹ UL 160, 18.6.2011, str. 21.

²⁰ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (36) Ta direktiva za Ciper [...] predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003 [...] –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:



Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju pomoči pri nedovoljenem vstopu državljanov tretjih držav **na ozemlje katere koli države članice, njihovem tranzitu čez ozemlje katere koli države članice** in njihovem prebivanju **na ozemlju katere koli države članice** ter ukrepe za preprečevanje tovrstnih kaznivih dejanj in boj proti njim.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „državljan tretje države“ pomeni katero koli osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije in ni oseba, ki ima pravico do prostega gibanja po pravu Unije, kakor je opredeljena v členu 2, točka 5, Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta;
2. „mladoletnik brez spremstva“ pomeni državljana tretje države, mlajšega od 18 let, ki prispe na ozemlje države članice brez spremstva odrasle osebe, ki je zanj odgovorna po zakonu ali v skladu s prakso zadevne države članice, vse dokler taka oseba dejansko ne prevzame skrbi zanj, vključno z mladoletnikom, ki ostane brez spremstva, potem ko je vstopil na ozemlje držav članic;
3. „pravna oseba“ pomeni kateri koli pravni subjekt, ki ima tak status v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, z izjemo držav ali javnih organov, ki izvršujejo javna pooblastila, ter javnih mednarodnih organizacij.

Člen 3

Kazniva dejanja

[...] Države članice zagotovijo, da namerno zagotavljanje pomoči državljanu tretje države za namen vstopa na ozemlje katere koli države članice, tranzita čez njeno ozemlje ali prebivanja na njem, ki je v nasprotju z ustreznim pravom Unije ali zakonodajo zadevne države članice o vstopu, tranzitu in prebivanju državljanov tretjih držav, pomeni kaznivo dejanje, kadar [...] oseba, ki tako ravna, neposredno ali posredno zahteva, prejme ali sprejme finančno ali premoženjsko korist ali obljubo zanj ali tako ravnanje izvede za pridobitev take koristi [...].

[...]

[...]

Člen 4

Kvalificirane oblike kaznivega dejanja

(črtano)

Člen 5

Napeljevanje, pomoč in poskus

Države članice zagotovijo, da se napeljevanje, pomoč in poskus storitve katerega koli kaznivega dejanja iz člena 3[...] kaznujejo kot kazniva dejanja.

Člen 6

Kazni za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3[...] in 5 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz člena [...]3[...] kaznujejo z najvišjo predpisano kaznijo najmanj **treh** let zapor.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz [...] **člena 3** kaznujejo z najvišjo predpisano kaznijo najmanj [...] **osmih** let zapor, če:
 - (a) je bilo kaznivo dejanje storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ;
 - (b) je bilo zaradi kaznivega dejanja resno ogroženo življenje državljanov tretjih držav, ki so bili predmet zadevnega kaznivega dejanja;
 - (c) je bilo kaznivo dejanje storjeno z uporabo hudega nasilja nad državljani tretjih držav, ki so bili predmet zadevnega kaznivega dejanja;
 - (d) je državljan tretje države, ki je bil predmet kaznivega dejanja, v še posebej ranljivem položaju, kot so na primer mladoletniki brez spremstva.

Države članice same odločijo, ali se ta določba uporablja tudi v primerih namernega zagotavljanja pomoči državljanu tretje države pri prebivanju na ozemlju države članice.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz [...] člena 3[...] kaznujejo z najvišjo predpisano kaznijo najmanj [...] **desetih let zapora, če je to kaznivo dejanje, zaradi katerega je bilo resno ogroženo življenje državljana tretje države, ki je bil predmet zadevnega kaznivega dejanja, povzročilo smrt te osebe.**
5. Poleg kazenskih sankcij, naloženih v skladu z odstavki 1 do 4, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da lahko pristojni organ fizičnim osebam, ki so [...] **zagrešile** [...] kazniva dejanja iz členov 3 [...] in 5, naloži **pomožne** kazenske ali nekazenske sankcije ali ukrepe, [...] **ki lahko vključujejo:**
- (-a) denarne kazni;
 - (a) odvzem dovoljenj ali pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki so privedle do zadevnega kaznivega dejanja, ali prepoved opravljanja, neposredno ali prek posrednika, poklicne dejavnosti, pri izvajanju katere je bilo storjeno kaznivo dejanje;
 - (b) [...]
 - (c) prepoved vstopa na ozemlje države članice in prepoved prebivanja na njenem ozemlju [...];
 - (d) izključitev iz dostopa do javnih sredstev, kar vključuje postopke javnega naročanja, nepovratna sredstva in koncesije.
 - (e) *(prestavljeno v točko (-a))*
- [...]

Člen 7

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3[...] in 5, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi samostojno bodisi kot del organa zadevne pravne osebe in ki ima v pravni osebi vodilni položaj, in sicer na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe;
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je lahko pravna oseba spoznana za odgovorno, če oseba iz odstavka 1 ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila kazniva dejanja iz členov 3[...]in 5.
3. Odgovornost pravne osebe na podlagi odstavkov 1 in 2 **tega člena** ne **izključuje** [...] kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, **ki so storilci** kaznivih dejanj iz členov 3[...] in 5, k tem dejanjem **napeljujejo** ali pri njih pomagajo.

Člen 8

Sankcije[...] za pravne osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, odgovorna na podlagi člena 7(1) ali (2), [...] **kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi ali nekazenskimi sankcijami [...] ali ukrepi.**
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da **sankcije [...] ali ukrepi za pravne osebe, ki so na podlagi člena 7(1) ali (2) odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3[...] in 5, vključujejo kazenske ali nekazenske denarne kazni ter lahko vključujejo tudi druge kazenske ali nekazenske sankcije [...] ali ukrepe, kot so [...]:**
 - (a) [...]
 - (b) izključitev iz upravičenosti do državne pomoči [...] ali podpore[...];
 - (c) [...] izključitev iz dostopa do javnih sredstev, vključno s postopki javnega naročanja, nepovratnimi sredstvi, [...] koncesijami **in dovoljenji**;
 - (d) začasno ali stalno prepoved opravljanja **poslovnih** [...] dejavnosti;
 - (e) uvedbo sodnega nadzora;
 - (f) prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe;
 - (g) [...] zaprtje poslovalnic, [...] uporabljenih za storitev [...] kaznivega dejanja;

(h) odvzem dovoljenj in pooblastil za opravljanje dejavnosti, ki [...] so privedle do [...] **zadevnega** kaznivega dejanja;

[...]

3. **Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vsaj za pravne osebe, odgovorne na podlagi člena 7(1), kazniva dejanja, zajeta v členih 3, 6(3) in 6(4), kaznujejo s kazenskimi ali nekazenskimi denarnimi kaznimi, katerih znesek [...] je sorazmeren z težo [...] ravnanja ter individualnimi, finančnimi in drugimi okoliščinami zadevne pravne osebe. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da najvišja raven takih denarnih sankcij ni nižja od:**

(a) za kazniva dejanja, zajeta v [...] členu 3 [...]:

(i) 3 % skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom [...], v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali v poslovnem letu pred letom, v katerem je bila sprejeta odločitev o **naložitvi denarne kazni [...], oziroma**

(ii) zneska v višini 24 000 000 EUR.

(b) za kazniva dejanja, zajeta v [...] členu [...] 6(3) in členu 6(4):

(i) 5 % skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom, v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali v poslovnem letu pred letom, v katerem je bila sprejeta odločitev o **naložitvi denarne kazni [...], oziroma**

(ii) zneska v višini 40 000 000 EUR.

[...]

4. [...] Države članice lahko **določijo** [...] pravila [...] **za** primere, kadar zneska denarne kazni ni mogoče določiti na podlagi skupnega prometa pravne osebe na svetovnem trgu v poslovnem letu pred letom [...], v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali v poslovnem letu pred letom, v katerem je bila sprejeta odločitev **o naložitvi denarne kazni**.
5. Če je to nujno potrebno za ohranitev skladnosti nacionalnega sistema kazni za pravne osebe, se lahko najvišji znesek denarnih kazni za pravne osebe, ki so na podlagi člena 7(1) odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3, 6(3) in 6(4), razlikuje od zneska, določenega v členu 8(3), pod pogojem, da je zato višina kazni skladna s tisto, ki je v nacionalnem pravu določena za kazniva dejanja primerljive teže, ki jih zagrešijo pravne osebe, ter da so kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Brez poseganja v člen 8(2) takšni sistemi kazni vključujejo tudi možnost:

(a) nalaganja denarnih sankcij, pri čemer se upoštevajo vrzeli ali pomanjkljivosti v strukturi in organizaciji pravne osebe, ki so omogočile kazniva dejanja,

(b) odškodninskih zahtevkov in

(c) zaplembe.

Člen 9

Obteževalne okoliščine

Če naslednje okoliščine niso med sestavnimi elementi kaznivih dejanj iz člena 3, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se **lahko** v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3[...] in 5 ter **v skladu z nacionalnim pravom** za obteževalno okoliščino [...] šteje **ena ali več** naslednjih okoliščin:

- (a) kaznivo dejanje je storil javni uslužbenec pri opravljanju svojih nalog;
- (b) [...]
- (c) storilec je bil predhodno [...] **pravnomočno** obsojen za [...] kazniva dejanja iste vrste [...] **kot tista iz členov 3[...] ali 5;**
- (d) kaznivo dejanje je vključevalo [...] instrumentalizacijo državljanov tretjih držav, ki so bili predmet zadevnega kaznivega dejanja, ali je do tega privedlo;
- (e) državljanom tretjih držav, ki so bili predmet zadevnega kaznivega dejanja, so bili odvzeti osebni ali potovalni dokumenti;
- (f) [...]
- (g) **kaznivo dejanje je bilo storjeno z uporabo krutega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja z državljanom tretje države, ki je bil predmet zadevnega kaznivega dejanja.**

Člen 10

Olajševalne okoliščine

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se **lahko v skladu z nacionalnim pravom** v zvezi z **zadevnimi** kaznivimi dejanji iz členov 3[...] in 5 **ena ali več naslednjih okoliščin** [...] šteje za olajševalno okoliščino[...]:

- (a) **storilec pristojnim organom zagotovi informacije, ki jim pomagajo** identificirati druge storilce ali jih privedi pred sodišče; [...]
- (b) **storilec pristojnim organom zagotovi informacije, ki jim pomagajo** poiskati dokaze.

Člen 11

Zastaralni roki [...]

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi **omogočijo** [...] preiskavo, pregon, sojenje in [...] **razsojanje** kaznivih dejanj iz členov 3[...] in 5, in sicer v dovolj dolgem obdobju po storitvi teh kaznivih dejanj, da se lahko ta učinkovito obravnavajo.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok, ki omogoča, da se izvršijo sankcije, izrečene po pravnomočni sodbi za kazniva dejanja iz člena 3 v dovolj dolgem obdobju po tej sodbi.

[...]

2. Zastaralni rok iz odstavka 1, prvi pododstavek[...], je naslednji:

- (a) najmanj tri leta od storitve kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo najmanj treh let zavora;**
- (b) najmanj osem let od storitve kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo najmanj osmih let zavora;**
- (c) najmanj 10 let od storitve kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo najmanj 10 let zavora.**

[...]

3. Zastaralni rok iz odstavka 1, drugi pododstavek, je naslednji:

- (a) **najmanj tri leta od datuma pravnomočne sodbe v naslednjih primerih:**
- (i) **kazni do enega leta zavora; oziroma**
 - (ii) **kazni zavora za kaznivo dejanje, ki se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo najmanj treh let zavora; ter**
- (b) **(i) najmanj pet let od datuma pravnomočne sodbe [...] v primeru kazni več kot enega leta zavora; oziroma**
- (ii) najmanj osem let od datuma pravnomočne sodbe v primeru kazni zavora za kaznivo dejanje, ki se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo najmanj osmih let zavora; [...] in**

[...]

(c)[...] najmanj 10 let od datuma pravnomočne sodbe v naslednjih primerih:

- (i) kazni več kot petih let zavora; oziroma**
- (ii) kazni zavora za kaznivo dejanje, ki se kaznuje z najvišjo predpisano kaznijo najmanj 10 let zavora.**

4. Države članice lahko z odstopanjem od odstavkov 2 **(b)-(c)**, [...] 3 **(b)(ii)** in 3 **(c)** določijo krajši zastaralni rok, **ki pa ni krajši kot pet let**, če se zastaranje lahko v primeru določenih dejanj pretrga ali začasno prekine. [...]

Člen 12

Pristojnost

1. Vsaka država članica **sprejme potrebne ukrepe, s katerimi** vzpostavi svojo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3[...] in 5, kadar [...]:
- (a) je bilo kaznivo dejanje** v celoti ali deloma [...] storjeno na njenem ozemlju;
 - (b) je storilec** kaznivega dejanja [...] njen državljan [...]

[...]

[...](c) **je bilo kaznivo dejanje [...]** storjeno na ladji ali zrakoplovu, registriranem v **zadevni državi članici [...]** ali pluje oziroma leti pod njeno zastavo;

[...]

2. Država članica obvesti Komisijo, kadar se odloči razširiti svojo pristojnost na eno ali več kaznivih dejanj iz členov 3 in 5, ki so bila storjena zunaj njenega ozemlja, kadar:

(a) je storilec oseba z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju;

(b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe

(i) s sedežem na njenem ozemlju;

(ii) v zvezi s katero koli poslovno dejavnostjo, ki se v celoti ali delno opravlja na njenem ozemlju;

(c) je ravnanje namenjeno nedovoljenemu vstopu ali tranzitu državljanov tretjih držav, ki so bili predmet kaznivega dejanja, na ozemlju te države članice.

3.[...]

4. [...] **V primeru iz odstavka 1, točka b), in če se država članica odloči razširiti pristojnost v skladu z odstavkom 2, vsaka država članica [...]** za pregon kaznivih dejanj iz členov 3[...] in 5, storjenih zunaj njenega ozemlja, [...] sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da **izvajanje** njene pristojnosti ni pogojeno s tem, da **se pregon lahko začne šele, ko se država, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje, odpove svoji pristojnosti.**

[...]

5. [...] Kadar kaznivo dejanje iz členov 3[...] in 5 spada v pristojnost več kot ene države članice, te države članice skupaj določijo, katera država članica bo vodila kazenski postopek. Kadar je to ustrezno in v skladu s členom 12(2) Okvirnega sklepa 2009/948/PNZ²¹, se zadeva predloži Eurojustu.

Člen 13

Preprečevanje

1. Države članice sprejmejo ustrezne **ukrepe** [...], kot so kampanje obveščanja in ozaveščanja ter raziskovalni in izobraževalni programi, **po potrebi s posebnim poudarkom na spletni razsežnosti ter ob spoštovanju nacionalne pristojnosti in nacionalnega prava**, ki so namenjeni ozaveščanju javnosti in zmanjšanju pogostosti kaznivih dejanj iz členov 3[...] in 5.

²¹ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

2. Države članice po potrebi sprejmejo potrebne ukrepe za izvajanje dejavnosti iz odstavka 1 v sodelovanju z drugimi državami članicami, ustreznimi agencijami Unije, [...] tretjimi državami **ter ustreznimi organizacijami civilne družbe in drugimi deležniki, na primer z zasebnim sektorjem.**

Člen 14

Viri

Države članice zagotovijo, da nacionalni organi, ki [...] odkrivajo [...], preiskujejo [...] in preganjajo [...] kazniva dejanja iz členov 3[...] in 5 ali o njih razsojajo, razpolagajo z zadostnim številom usposobljenega osebja ter zadostnimi finančnimi, tehničnimi in tehnološkimi viri [...] za učinkovito opravljanje njihovih nalog, povezanih z izvajanjem te direktive.

Člen 15

Usposabljanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za člane organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj [...] in osebje organov, vključno s sodnim osebjem, službami za pomoč in podporo ter mejnimi policisti, zadolženimi za kazenske preiskave in postopke v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3[...]in 5, na voljo zadostna sredstva za **redno in** specializirano usposabljanje [...].
2. Države članice brez poseganja v neodvisnost sodstva **in razlike v organizaciji sodstva v Uniji spodbujajo tako splošno kot specializirano usposabljanje sodnikov in tožilcev**, [...] ki sodelujejo v kazenskih postopkih in preiskavah, v zvezi s cilji te direktive.

Člen 16

Preiskovalna orodja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3[...] in 5 na voljo učinkovita in sorazmerna preiskovalna orodja. Po potrebi ta orodja zajemajo posebna preiskovalna orodja, kot so tista, ki se uporabljajo pri boju zoper organizirani kriminal ali v drugih primerih hudih kaznivih dejanj.

Člen 17

Zbiranje podatkov in statistika

1. Države članice [...] zagotovijo, da je vzpostavljen sistem za evidentiranje, pripravo in zagotavljanje anonimiziranih statističnih podatkov [...] o vrsti kaznivega dejanja iz členov 3[...] in 5, da tako spremljajo učinkovitost svojih sistemov za boj proti kaznivim dejanjem iz te direktive.
2. Statistični podatki iz odstavka 1 [...] **vkjučujejo vsaj naslednje podatke, ki so na centralni ravni na voljo o:**
 - a) številu registriranih državljanov tretjih držav, ki so bili predmet zadevnega kaznivega dejanja, razčlenjenem po državljanstvu, spolu in starosti (otroci/odrasli), in sicer v skladu z nacionalnim pravom in praksami;
 - b) [...]

- c) številu fizičnih oseb, ki so bile kazensko preganjane zaradi kaznivih dejanj iz te direktive [...];
- d) številu pravnih oseb, ki so bile kazensko preganjane zaradi kaznivih dejanj iz te direktive [...];
- e) številu **odločitev za kazenski pregon** [...] (**odločitev** o začetku kazenskega pregona ali o tem, da se kazenski pregon ne začne);
- f) številu pravnomočnih sodnih odločb [...] (tj. obsodba, oprostitev [...]);
- g) številu fizičnih oseb, ki so bile obsojene za kazniva dejanja iz te direktive [...];
- h) številu fizičnih oseb, ki so jim bile naložene kazni, razčlenjenem po vrsti in višini kazni (zaporna kazen, denarna kazen, drugo), spolu in državljanstvu;
- i) številu pravnih oseb, ki so bile obsojene za kazniva dejanja iz te direktive [...];
- j) številu pravnih oseb, ki so bile sankcionirane **na podlagi obsodbe**, razčlenjenem glede na [...] vrsto sankcije (denarna kazen, drugo).
- k) [...]

3. Države članice [...] **Komisiji letno posredujejo statistične podatke iz odstavka 2 za predhodno leto v standardni, lahko dostopni in primerljivi obliki. Države članice si prizadevajo te podatke posredovati vsako leto do 30. septembra, najpozneje pa jih posredujejo do 31. decembra. [...]**

Člen 18

[...]

Sklicevanje na Direktivo 2002/90/ES in Okvirni sklep 2002/946/PNZ

Sklicevanje na Direktivo 2002/90/ES in Okvirni sklep 2002/946/PNZ se šteje za sklicevanje na to direktivo.

[...]

Člen 19

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [...] **dve leti po [...] datumu začetka veljavnosti te direktive** [...]. O tem **takoj obvestijo** [...] Komisijo [...].
 2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. **Način sklicevanja določijo** države članice [...].
 3. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
-